

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2023 r.

Sąd Rejonowy w Wągrowcu III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Rafał Agaciński

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Domagalska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 października 2023 r. w W.

sprawy z powództwa małoletniej A. G. (1) reprezentowanej przez matkę M. G. (1)

przeciwko Ł. K.

o podwyższenie alimentów

oraz z powództwa Ł. K.

przeciwko małoletniej A. G. (1) reprezentowanej przez matkę M. G. (1)

o obniżenie alimentów

zasądza od pozwanego Ł. K. na rzecz małoletniej powódki A. G. (1) podwyższoną rentę alimentacyjną w kwocie po 1080 zł (jeden tysiąc osiemdziesiąt złotych) miesięcznie za okres od dnia 30.11.2022r. do dnia 31.08.2023r. oraz w kwocie po 1310 zł (jeden tysiąc trzysta dziesięć złotych) miesięcznie, począwszy od dnia 1.09.2023r. i dalej płatną z góry do 15-tego dnia każdego kolejnego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku opóźnienia w zapłacie którejkolwiek z rat do rąk matki małoletniej powódki M. G. (1) w miejsce alimentów orzeczonych wyrokiem z dnia 15.06.2018r. w sprawie III RC 30/18 tut. Sądu,

w pozostałym zakresie oddała powództwo o podwyższenie alimentów,

oddała powództwo Ł. K. o obniżenie alimentów,

nie obciąża pozwanego Ł. K. kosztami sądowymi w sprawie o podwyższenie alimentów,

odstępuje od obciążenia małoletniej powódki kosztami sądowymi w sprawie o podwyższenie alimentów,

kosztami procesu w sprawie o obniżenie alimentów obciąża powoda Ł. K. w zakresie przez niego poniesionym,

wyroкови w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

sędzia Rafał Agaciński

Sygn. akt III RC 264/22

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 11.10.2023 r.

Pozwem złożonym w dniu 30.11.2022 r. przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki M. G. (1) wniosła o zasądzenie od pozwanego Ł. K. na rzecz małoletniej A. G. (1) podwyższonej renty alimentacyjnej w kwocie po 2.100 zł miesięcznie od stycznia do czerwca i od września do grudnia, a w miesiącach lipiec i sierpień w kwocie po 1400 zł i to w miejsce renty alimentacyjnej zasądzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wągrowcu z dnia 15.06.2018r. w sprawie sygn. akt III RC 30/18 oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletniej powódki kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że od czasu poprzedniego ustalenia wysokości renty alimentacyjnej potrzeby małoletniej powódki uległy zmianie. Obecnie na zaspokojenie jej potrzeb niezbędna jest kwota 4.205,70 zł miesięcznie, w tym łącznie około 834 zł miesięcznie na zapewnienie dziecku opieki po zajęciach przedszkolnych oraz w okresie letnim, kiedy matka wykonuje obowiązki zawodowe. M. G. (2) podniosła, że pracuje na dwa etaty, wraca do domu późnym popołudniem, na długo po zamknięciu przedszkola. Niestety nie może liczyć na pomoc swoich rodziców w opiece nad córką, gdyż nie pozwala im na to wiek i pogarszający się stan zdrowia. Również pozwany, który mieszka 60 km od W. ani jego rodzice, którzy sporadycznie widują się z małoletnią powódką, nie są w stanie zająć się dzieckiem po przedszkolu czy w okresie letnim, kiedy przedstawicielce ustawowej kończy się urlop wypoczynkowy. W związku z tym A. chodzi do klubu (...) szkole” co wiąże się z wydatkiem 700 zł miesięcznie.

W odpowiedzi na pozew Ł. K. w dniu 10.01.2023r. złożył powództwo wzajemne o obniżenie renty alimentacyjnej obciążającej go na rzecz małoletniej A. G. (1) z kwoty 650 zł miesięcznie do kwoty 450 zł miesięcznie wskazując, że od czasu poprzedniego orzeczenia alimentacyjnego zmianie uległa jego sytuacja, urodziło się jego kolejne dziecko syn A., a nadto jest obecnie w trakcie rozwodu i orzeczeniem sądu rozwodowego został zobowiązany do łożenia na rzecz syna tymczasowych alimentów w kwocie po 800 zł miesięcznie. Nadto pozwany/powód wzajemny wskazał, że obecnie mieszka w wynajmowanym mieszkaniu, które opłaca sam, a jego średnie miesięczne zarobki z tytułu pracy nie przekraczają kwoty 3.800 zł. Z uwagi na obowiązki synowskie względem swoich rodziców nie jest on zaś w stanie podjąć zdanej dodatkowej pracy. Ł. K. zakwestionował także koszty utrzymania córki, podane w pozwie o podwyższenie alimentów wskazując, że nie zostały one wykazane, a nadto część z nich jest niezasadna i nieusprawiedliwiona, a jedynie wynika z rozrzutności matki dziecka. Jednocześnie ojciec małoletniej podniósł, że w jego ocenie wydatki na A. powinny ulec obniżeniu, a to m.in. z uwagi na niekorzystanie przez dziecko z pieluszek, mleka modyfikowanego czy opieki opiekunki.

Postanowieniem z dnia 07.02.2023r. wydanym w sprawie sygn. akt III RC 10/23 Sąd Rejonowy w Wągrowcu połączył sprawę z powództwa Ł. K. przeciwko małoletniej A. G. (1) reprezentowanej przez matkę M. G. (1) o obniżenie alimentów do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą z powództwa małoletniej A. G. (1) reprezentowanej przez matkę M. G. (1) przeciwko Ł. K. o podwyższenie alimentów, prowadzoną pod sygnaturą III RC 264/22.

W odpowiedzi na pozew Ł. K. o obniżenie alimentów przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki M. G. (2) wniosła o jego oddalenie wskazując, że od czasu złożenia przez nią pozwu o podwyższenie renty alimentacyjnej koszty utrzymania dziecka wzrosły i obecnie wynoszą 4.368,23 zł, a co więcej od września 2023r. ulegną dalszej zmianie z uwagi na rozpoczęcie przez A. edukacji na poziomie szkoły podstawowej. Matka małoletniej zakwestionowała także twierdzenia pozwanego i przedstawiła argumenty na odparcie jego zarzutów.

W toku dalszego postępowania strony podtrzymywały swoje stanowiska procesowe.

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletnia A. G. (2) ur. (...) jest córką pochodzącą ze związku faktycznego Ł. K. i M. G. (1). Ostatnio wysokość obowiązku alimentacyjnego pozwanego względem małoletniej powódki ustalona została wyrokiem Sądu Rejonowego w Wągrowcu z dnia 15.06.2018r., w sprawie sygn. akt III RC 30/18 w kwocie 650 zł miesięcznie. W tamtym czasie A. zamieszkiwała wraz z matką i jej małoletnim synem z poprzedniego związku (...) ur. (...) w W. w

wynajmowanym mieszkaniu, chorowała na atopowe zapalenie skóry, korzystała z pieluszek, a w czasie gdy matka małoletniej wykonywała obowiązki zawodowe, A. zajmowała się opiekunką. Na utrzymanie małoletniej A. niezbędna była kwota ok. 2.000 zł. M. G. (2) zatrudniona była na stanowisku księgowej w Stowarzyszeniu im. ks. J. M. w W., za wynagrodzeniem w kwocie średnio 3.242,29 zł miesięcznie. Natomiast Ł. K. zamieszkiwał wraz ze swoją żoną – K. K. (1) oraz kilkumiesięcznym synem A. w wynajmowanym mieszkaniu w S., chorował na alergię, astmę oskrzelową, reaktywne zapalenie stawów, posiadał samochód m-ki R. (...) rok prod. 1999, zatrudniony był w firmie (...) sp. z o.o. z wynagrodzeniem w kwocie 2.087 zł netto miesięcznie, a na pokrycie jego usprawiedliwionych potrzeb niezbędna była kwota 1.850 zł miesięcznie, w tym udział w kosztach utrzymania małoletniego A. K. ur. (...), w kosztach utrzymania i użytkowania samochodu oraz w kosztach leczenia żony K. K. (1), która nie pracowała i utrzymywała się z tzw. „kosiniakowego”.

Obecnie małoletnia powódka nadal zamieszkuje wraz z matką i przyrodnim bratem J. G. (1) w mieszkaniu stanowiącym własność M. G. (1), a nabytym za środki pochodzące z kredytu hipotecznego. Rata kredytu wynosi ok. 1.484 zł, a średnie miesięczne koszty utrzymania lokalu wynoszą 1.860 zł, w tym czynsz do spółdzielni, opłaty za zużycie prądu, TV i Internet.

Do 31.08.2023r. małoletnia A. uczęszczała do przedszkola i w związku z tym w dni powszednie przebywała w placówce od 08:00 do 16:00. Po zajęciach dziecko było odbierane przez matkę M. G. (1), jej sąsiadkę bądź samą przedstawicielkę ustawową małoletniej, jeśli zdążyła wrócić z pracy. Koszt pobytu A. w przedszkolu wynosił 235 zł miesięcznie.

Od 01.09.2023r. A. uczęszcza do I klasy szkoły podstawowej. Podręczniki do nauki małoletnia powódka otrzymała bezpłatnie, a zakup wyprawki został w części pokryty ze świadczenia z programu (...) w wysokości 300 zł. Nadto jednak M. G. (1) musiała uiścić opłaty za radę rodziców, komitet rodzicielki i ksero. Małoletnia korzysta także z odpłatnych wycieczek szkolnych. Zajęcia w szkole zaczynają się od 08:00 i trwają do 11:30 lub 12:20. W szkole funkcjonuje świetlica, jest ona jednak czynna od 06:45 do 16:00, w związku z tym od początku września 2023r. matka małoletniej opłaca opiekunkę, która przychodzi do A. o 06:00, szykuje ją do szkoły i zaprowadza na lekcje. Po szkole A. odbierana jest przez pracowników klubu (...) szkole”, gdzie przebywa do czasu, aż M. G. (1) wróci z pracy i ją odbierze. W trakcie pobytu w klubie małoletnia m.in. odrabia lekcje i zjada ciepły posiłek. W dni nauki szkolnej klub czynny jest w godz. 11:00-18:00, a w dni wolne od nauki (poza weekendami i świętami) w godz. 08:00-16:00. Małoletnia powódka ma problem z próchnicą i regularnie odbywa wizyty u stomatologa, a nadto uczęszcza do psychologa, jest w trakcie diagnostyki endokrynologicznych i w związku z tym wykonuje zalecane badania, nadto okresowo korzysta z pomocy laryngologa. Dwa razy w tygodniu córka pozwanego uczęszcza na naukę pływania. Nadto M. G. (1) zabiera małoletnią do kina, kupuje jej zabawki itp.

Obecnie od dnia 1.09. (...) średnie usprawiedliwione wydatki na utrzymanie małoletniej A. wynoszą 3 280 zł miesięcznie, w tym: udział w kosztach mieszkaniowych 620 zł, wyżywienie 500 zł, odzież i obuwie 150 zł, środki higieny i czystości 100 zł, leczenie, wizyty lekarskie, leki 150 zł, wydatki szkolne 50 zł, klub (...) szkole” 770 zł, basen, rozrywka, zabawki 440 zł, wakacje i ferie oraz opieka przez opiekunkę nad małoletnią w tym czasie, gdy M. G. (1) pracuje łącznie 400 zł, paliwo na dojazd z dzieckiem do lekarzy, na basen, do kina itp. 100 zł.

W okresie od lutego 2021r. do lutego 2023r. M. G. (1) zatrudniona była na podstawie umowy o pracę na pełen etat w firmie (...) Sp. z o.o. w G. na stanowisku starszej księgowej i uzyskiwała z tego tytułu wynagrodzenie w wysokości średnio około 6.683 zł netto miesięcznie. Począwszy od 01.03. (...) matka małoletniej podjęła pracę na podstawie umowy o pracę na pełen etat na stanowisku głównej księgowej w firmie (...) S.A. w M. z wynagrodzeniem w wysokości średnio 10.100 zł netto miesięcznie. Firma ta oddalona jest od miejsca zamieszkania M. G. (1) o 40 km. Matka małoletniej dojeżdża do pracy codziennie i w tym celu wyjeżdża z domu o godz. 6:00 i wraca pomiędzy 16:00 a 17.00. Dodatkowo przedstawicielka ustawowa małoletniej zatrudniona jest na podstawie umowy o pracę na 3/8 etatu w Miejskim Ośrodku (...) w W. z wynagrodzeniem w wysokości około 1.900 zł netto miesięcznie. Pracę tę wykonuje codziennie przez 3 godziny. Czasami zdarza się, że pracę tę wykonuje zdalnie. Poza dochodami z tytułu umów o pracę M. G. (1) pobiera także świadczenie wychowawcze 500 + na dwójkę dzieci, łącznie 1.000 zł miesięcznie oraz świadczenie z programu (...) w kwocie 300 zł rocznie na J. G. (2), a od września 2023r. również na A. G. (3). Matka

małoletnie posiada własny samochód marki T. (...) z silnikiem benzynowym o poj. 1,5 l z którego korzysta celem dojazdu do pracy oraz bieżących sprawach codziennych, w tym celem dowożenia i odbierania A. z przedszkola/szkoły/ klubu czy wożenia jej na zajęcia dodatkowe.

Małoletni J. G. (2) uczęszcza do II klasy liceum ogólnokształcącego w W.. Dotychczas na rzecz tego dziecka M. G. (1) otrzymywała alimenty w kwocie po 700 zł miesięcznie. Począwszy od dnia 01.09.2023r. świadczenie to zostało podniesione do kwoty 1.500 zł miesięcznie na podstawie ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Wągrowcu dnia 01.08.2023r. w sprawie sygn. akt III RC 106/23.

Od wielu lat pozwany Ł. K. zamieszkuje nieodpłatnie w mieszkaniu swoich rodziców w U. gm. S., przy czym od półtora roku zamieszkuje tam wraz z obecną partnerką K. J.. Średni miesięczny koszt utrzymania tego lokalu wynosi 1.020 zł. Ojciec małoletniej powódki pracuje w miejscowości K., oddalonej od jego miejsca zamieszkania o 18 km. Pozwany dojeżdża do pracy samochodem marki F. (...) z silnikiem diesla o poj.1,3 i spalaniu 6l / 100km, należącym do jego siostry, za który opłaca składkę OC. Z pojazdu tego Ł. K. korzysta także celem dojazdu na kontakty z małoletnią A. i synem A.. Ojciec małoletniej spotyka się z A. co drugi tydzień w weekendy, przy czym nie zawsze zabiera ją do siebie na cały weekend, czasami spędza z nią kilka godzin w W. i odwozi do domu. Nadto poza alimentami nie łoży na jej utrzymanie. Raz tylko zdarzyło się, że pokrył koszt wizyty stomatologicznej swojej córki, gdy przebywała u niego na kontakcie.

Na pokrycie swoich usprawiedliwionych potrzeb pozwany potrzebuje co miesiąc 3.010 zł, w tym: udział w kosztach utrzymania mieszkania 510 zł (bowiem mieszka z partnerką, która winna partycypować w kosztach utrzymania mieszkania w połowie), wyżywienie 700 zł, odzież i obuwiu 100 zł, środki higieny i czystości 100 zł, dojazdu do dzieci i koszty związane z kontaktami z dziećmi 400 zł, dojazd do pracy i utrzymanie samochodu 400 zł i alimenty na syna A. 800 zł.

Ł. K. jest obecnie w trakcie rozwodu z K. K. (1) i w związku z tym na mocy postanowienia o zabezpieczeniu, wydanego dnia 23.09.2021r. przez Sąd Okręgowy w Poznaniu w sprawie sygn. akt I C 1665/20/16, zobowiązany został dołożenia na rzecz ich wspólnego małoletniego syna A. tymczasowe alimenty w kwocie po 800 zł miesięcznie. Pozwany nie wywiązał się z obowiązku alimentacyjnego względem tego dziecka, w związku z czym prowadzona jest wobec niego egzekucja komornicza, w toku której zajęte zostało rachunek bankowy pozwanego oraz jego wynagrodzenie za pracę.

Pozwany z zawodu jest monterem sieci i urządzeń elektrycznych, a nadto posiada doświadczenie w pracy jako monter silników elektrycznych, elektryk utrzymania budowy, posiada uprawnienia elektryk eksploatacji, operatora podnośnika, a także prawo jazdy kat. A i B. Obecnie zatrudniony jest w firmie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P., przy czym fizycznie pracuje w miejscowości K. jako energetyk, a jego wynagrodzenie z tego tytułu wynosiło w okresie od sierpnia 2022r. do lipca 2023r. średnio około 4.310 zł netto miesięcznie. Wynagrodzenie pozwanego i wszelkie wpływa na rachunek bankowy jego ojca J. K.. Nadto pozwany zajmuje się sprzedażą miodu z uli, które znajdują się na nieruchomości jego 72-letniego ojca pozwanego. Średni miesięczny dochód ze sprzedaży miodu od łącznie 50 rodzin pszczelich, po odliczeniu kosztów wynosi co najmniej 1.000 zł miesięcznie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: odpisy orzeczeń sądowych /k. 21, 22-23, 84-85, 86, 247/; harmonogramy, zawiadomienia, umowy, aneksy, rachunki, faktury, potwierdzenia zapłaty, rozliczenia, polisy, paragony, wyciągi z (...), wydruki ze stron internetowych, odpis pozwu Ł. K. z dnia 22.01.2018r. o obniżenie alimentów, zdjęcia, odpis protokołu z rozprawy z dnia 20.03.2018r. w sprawie sygn. akt III RC 30/18/3 SR w Wągrowcu przedłożone przez stronę powodową /k. 3-20, 92-106, 116, 125-130, 275-279/; dane z systemu PESEL-SAD /k. 25-38/; historia rachunku bankowego J. K. /k. 50-58v, 153-174/; paragony, wydruki ze stron internetowych przedłożone przez stronę pozwaną /k. 59-63, 113, 250-259/; zeznania podatkowe Ł. K. /k. 64-71/; sprawozdanie z wywiady środowiskowego przeprowadzonego w sprawie I. N. 585/22 SR w Wągrowcu /k. 79-80/; zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, okresowe zestawienia wynagrodzenia Ł. K. /k. 81, 266, 273/; zeznania podatkowe M. G. (1) /k. 117-122, 131-136/; zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu oraz okresowe zestawienia wynagrodzenia M. G. (1) /k. 123-124, 206, 210, 214-217, 264, 271/; dokumentacja medyczna małoletniej A. G. (1), paragony za zakup

leków, wyniki badań, potwierdzenia wizyt, rachunki za wizyty lekarskie, opinie lekarskie /k. 150, 227-235/; informacje z PUP /k. 192, 199-202, 204, 212/; informacje z US w W. /k. 196-197/; informacje z US w P. /k. 208-208v/ a także zeznania M. G. (1) /k. 139-141, 143-płyta CD, 238-238v, 240-płyta CD, 282-283, 285-płyta CD/, zeznania Ł. K. /k. 141-142, 143-płyta CD, 238v-239, 240-płyta CD /, zeznania świadka K. K. (1) /k. 280-282, 285-płyta CD, 283-284, 285-płyta CD/; a także dokumenty zgromadzone w aktach spraw SR w Wągrowca sygn. III RC 30/18/3, III RC 10/23 i III RC 106/23.

Zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki M. G. (1) nie wzbudziły wątpliwości Sądu, były bowiem jasne i logiczne, a nadto korelowały z pozostałym zgromadzonym w toku postępowania materiałem dowodowym. W szczególności za wiarygodne Sąd uznał zeznania matki małoletniej co do problemów zdrowotnych A. oraz uczęszczania przez nią na lekcje pływania, albowiem na ich potwierdzenie matka małoletniej przedstawiła dokumentację medyczną dziecka oraz potwierdzenia zapłaty. Nadto Sąd dał wiarę matce małoletniej co do korzystania przez A. z wycieczek szkolnych, a także co do obowiązku uiszczenia opłat szkolnych, w tym za radę rodziców, komitet rodzicielski i ksero, twierdzenia te zgodne są bowiem z wiedzą i doświadczeniem Sądu w zakresie rodzaju kosztów związanych z uczęszczaniem przez dzieci do szkoły i ich wysokości, posiadanych w związku z prowadzeniem wielu innych postępowań alimentacyjnych. Wreszcie wątpliwości Sądu nie wzbudziły zeznania M. G. (1) co do godzin w jakich wykonuje ona obowiązki zawodowe, czasu jaki poświęca na dojazd do pracy, a także co do konieczności zapewnienia małoletniej A. opieki w czasie gdy ona sama wykonuje obowiązki zawodowe, w tym co do konieczności korzystania w tym celu z odpłatnej pomocy osób trzecich. Sąd dał także wiarę M. G. (1) co do sposobu realizowania przez pozwanego kontaktów z małoletnią A. oraz co do zakresu, w jakim uczestniczy on w kosztach jej utrzymania, co do zasady nie były one bowiem kwestionowane przez pozwanego.

Zeznania Ł. K. Sąd uznał za wiarygodne jedynie w części, w jakiej korelowały one z pozostałym zgromadzonym w toku postępowania materiałem dowodowym. W szczególności Sąd dał wiarę pozwanemu co do miejsca jego zamieszkania, miejsca faktycznego wykonywania pracy, rodzaju wykonywanej pracy oraz co do posiadanego wykształcenia, uprawnień i doświadczenia. Za niewiarygodne Sąd uznał natomiast zeznania pozwanego co do nieuzyskiwania przez niego dochodów z prowadzenia uli i sprzedaży miodu. Zeznania te stoją bowiem w sprzeczności z zeznaniami świadka K. K. (1), żony pozwanego. W ocenie Sądu stanowią one jedynie wyraz linii obrony przyjętej przez Ł. K. w toku tego procesu. Godzi się także zauważyć, że w toku rozprawy w dniu 6.10.2023r. (k 283 akt) Ł. K. sam zeznał, że na etykiecie słoika z miodem sprzedawanego z pasieki znajdującej się na nieruchomości jego ojca widnieje jego numer telefonu, przy czym zdaniem tut. Sądu, w świetle zeznań K. K. (1), ta okoliczność nabiera nowego znaczenia. Zeznania tego świadka pozwalają bowiem uznać, że pozwany nie tyle pomaga ojcu w hodowli pszczół i pośredniczy w sprzedaży miodu, co prowadzi tę działalność na własny rachunek i właśnie dlatego, to jego numer widnieje na etykietach sprzedawanego przez niego produktu. Dalej Sąd za niewiarygodne uznał zeznania Ł. K. w zakresie uiszczenia przez niego opłaty z tytułu najmu od rodziców mieszkania w U.. Co prawda na potwierdzenie tej okoliczności pozwany przedłożył do akt sprawy umowę najmu z dnia 01.02.2023r., a także kopie poświadczeń odbioru kwoty 1.500 zł tytułem czynszu najmu datowanych na dzień 10.03.2023r. i 10.04.2023r. (k. 175), podpisanych przez jego rodziców jednak dokumenty są niewiarygodne. Wątpliwości wzbudza bowiem zbieg pomiędzy podjęciem przez Ł. K. decyzji o rozpoczęciu płacenia rodzicom za najem i podpisania umowy z wytoczeniem przez M. G. (1) powództwa w niniejszej sprawie. Tym bardziej że świadek K. K. (1) zeznała, że Ł. K. zajmuje lokal w U. od wielu lat, a co więcej w okresie gdy pozostawali oni zgodnym małżeństwem świadek zamieszkiwał tam wspólnie z nim, jednak nigdy wcześniej pozwany nie płacił swoim rodzicom z tego tytułu żadnych kwot. Nadto jednak Sąd miał na uwadze, że według twierdzeń pozwanego i przedstawionych przez niego kopii odbioru czynszu przez J. i I. małż. K., świadczenie to miało być płacone w gotówce. Jest to o tyle istotne, że w toku tego postępowania pozwany utrzymywał, że jego jedynym dochodem jest wynagrodzenie za pracę, które wpływa na rachunek bankowy jego ojca. Tutejszy Sąd dysponuje wyciągami z rachunku bankowego J. K. za okres od 03.01.2023r. do 26.04.2023r. z których wynika, że ani w marcu 2023r., ani w kwietniu 2023r. nie dokonywano wypłaty gotówki na kwotę 1.500 zł. Skąd zatem pozwany wziął środki na to, by zapłacić rodzicom za najem lokalu mieszkalnego w gotówce. Na marginesie zauważyć zresztą należy, że twierdzenia pozwanego co do ponoszenia wydatków na czynsz najmu stoją w sprzeczności z jego twierdzeniami co do wysokości jego dochodów. Gdyby bowiem faktycznie zarabiał 3.800 zł netto miesięcznie, to skąd brałby środki na pokrycie swoich

kosztów utrzymania, opłacenie alimentów na rzecz dwójki małoletnich dzieci i opłacenie czynszu najmu. Podawane przez pozwanego jego koszty i wydatki były większe niż podawane przez niego dochody. Wreszcie Sąd nie dał także wiary pozwanemu jakoby wspólnie z nim w lokalu tym nie zamieszkiwała jego obecna partnerka K. J.. Również te zeznania stoją w sprzeczności z zeznaniami świadka K. K. (1). Nadto w ocenie Sądu wniosek, że partnerka pozwanego zamieszkuje wraz z nim jest logiczny, mając na uwadze, że pozostają oni w związku od dłuższego czasu, a przynajmniej od kilkunastu miesięcy, związek ten zaś stanowił przyczynę rozpadu jego małżeństwa z K. K. (1).

Zeznania świadka K. K. (1) Sąd ocenił jako wiarygodne w całości były one bowiem jasne, logiczne i szczerze. Jako żona pozwanego, w okresie gdy ich małżeństwo układało się poprawnie, nie tylko zamieszkiwała z nim w mieszkaniu w U., ale także wielokrotnie odwiedzała z nim nieruchomość jego rodziców, gdzie widziała jak Ł. K. pracuje przy ulach, a często sama pomagała mu w tej pracy i wraz z nim sprzedawała zebrany miód, niewątpliwie zatem posiadała bezpośrednią wiedzę na temat kosztów utrzymania lokalu mieszkalnego zajmowanego przez Ł. K. oraz wiedzę na temat tego, kto faktycznie zajmuje się hodowlą pszczół w ulach znajdujących się na terenie nieruchomości J. K. i kto czerpie z tego zyski. Nadto Sąd dał wiarę zeznaniom świadka co do tego, że od półtora roku Ł. K. faktycznie zamieszkuje z obecną partnerką K. J..

Na podstawie art. 235² § 1 pkt 6 k.p.c. pominął wniosek dowodowy M. G. (1) zawarty w pkt 8 pozwu z dnia 29.11.2022r. albowiem, mimo wezwania w określonym terminie, nie wskazała ona sygnatury akt egzekucyjnych, z których dowód miałby zostać przeprowadzony

Treść i autentyczność zebranych w sprawie dokumentów, przy uwzględnieniu wyżej opisanych uwag, nie wzbudziła wątpliwości Sądu, wobec czego uznano dokumenty z wartościowy dowód w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Podstawą roszczenia małoletniej powódki i powoda wzajemnego był art. 138 k.r.o., zgodnie z którym zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego można żądać jedynie w razie zmiany stosunków. Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zwiększenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub istotne zmniejszenie się możliwości zaspokojenia potrzeb własnymi siłami. Przy ocenie, czy zachodzą przesłanki do zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego w myśl art. 138 k.r.o. należy brać pod uwagę wszelkie okoliczności mogące świadczyć o zmianie stosunków, a zwłaszcza możliwości zarobkowe i majątkowe stron oraz usprawiedliwione potrzeby uprawnionego.

Obowiązek alimentacyjny obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. Krewnych w tym samym stopniu obciąża obowiązek alimentacyjny w częściach odpowiadających ich możliwościom zarobkowym i majątkowym.

Obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dzieci wynika z art. 133 § 1 k.r.o., w myśl którego rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zgodnie zaś z art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumieć należy potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu, odpowiedni do jego wieku i uzdolnień, prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają zarobki i dochody, jakie uzyskalby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki i dochody. Dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej niezależnie od tego, czy żyją z nimi wspólnie, czy też oddzielnie. Oznacza to, że im wyższy standard życia rodziców tym na wyższym poziomie powinni oni zaspokajać potrzeby dzieci i gwarantować zaspokojenie nie tylko potrzeb podstawowych, ale i potrzeb na wyższym poziomie. Ponadto ustawodawca w § 2 art. 135 k.r.o. przewidział możliwość wykonania obowiązku alimentacyjnego w całości lub części względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie także poprzez osobiste starania o jego utrzymanie lub wychowanie. W tym wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na

pokrywaniu w całości lub części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego (por. teza IV i VII uchw. SN z 16.12.1987 r., III CZP 91/86, OSNCP 1988r., nr 4, poz. 42 oraz orz. SN z 10.10.1969 r. III CRN 350/69, OSNCP 1970, nr 2, poz. 15).

W przypadku opóźnienia w zapłacie przez zobowiązanego świadczeń alimentacyjnych na rzecz uprawnionego, temu ostatniemu przysługuje nadto roszczenie o odsetki ustawowe za opóźnienie w oparciu o art. 481 § 1 i 2 k.c.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy w pierwszej kolejności Sąd zważył, że od poprzedniego ustalenia wysokości alimentów upłynęło obecnie 5 lat. Od tamtego czasu istotnej zmianie uległa zarówno sytuacja małoletniej powódki jak i pozwanego. Małoletnia A. ma obecnie 7 lat i uczęszcza do szkoły podstawowej. Oczywiście jest zatem, że zmianie uległ zakres usprawiedliwionych potrzeb dziecka, jak i wysokość kosztów ich zaspokojenia, co związane jest z naturalnym rozwojem małoletniej, a także powszechnym wzrostem cen popularnych towarów i usług. Niewątpliwie w tak długim okresie czasu nastąpiła także istotna zmiana w sytuacji pozwanego, w szczególności w zakresie jego możliwości zarobkowych.

Mając zatem na uwadze powyższe należało uznać, że nastąpiła zmiana okoliczności w rozumieniu art. 138 k.r.o. uzasadniająca ponowne ustalenie wysokości renty alimentacyjnej należnej małoletnim powódkom.

Ostatecznie, w oparciu o cały zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy Sąd uznał, że do 31.08.2023r. usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniej A. G. (1) wynosiły 2.695 zł miesięcznie, natomiast począwszy od 01.09.2023r. na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki niezbędna jest kwota 3.280 zł miesięcznie. Wskazać bowiem należy, że do sierpnia 2023r. małoletnia uczęszczała do przedszkola, którego średni miesięczny koszt wynosił 235 zł. Z początkiem września nastąpiła jednak zmiana. A. rozpoczęła naukę szkolną na poziomie podstawowym. Powszechnie zaś wiadomo, że choć samo uczęszczanie do szkoły jest bezpłatne, a podręczniki do nauki na poziomie szkoły podstawowej są bezpłatne, to nauka w szkole publicznej wiąże się z ponoszeniem kosztów np. na zakup wyprawki, czy opłaty szkolne. W toku rozprawy z dnia 6.10.2023r. matka małoletniej zeznała, że na pokrycie kosztów zakupu wyprawki dla córki wystarczająca była kwota 300 zł z programu (...). W ocenie Sądu na pokrycie wydatków związanych z opłaceniem składek na radę rodziców, komitet rodzicielski, ksero czy na sfinansowanie wycieczek szkolnych wystarczająca zaś winna być kwota 50 zł miesięcznie. Nadto jednak po zajęciach szkolnych małoletnia zaczęła uczęszczać do klubu (...) szkole”, co wiąże się z wydatkiem rzędu 770 zł miesięcznie, a w ocenie Sądu w przypadku małoletniej A. ponoszenie tego wydatku zasługuje na miano usprawiedliwionego. Pozwalają na to możliwości zarobkowe obojga rodziców, w szczególności dochody M. G. (1), która osiąga zarobki rzędu 12.000 zł netto miesięcznie. Nadto jednak za zasadnością ponoszenia tego wydatku przemawia fakt, że matka małoletniej powódki pracuje na dwa etaty i w związku z tym nie jest w stanie zapewnić córce opieki bezpośrednio po zakończeniu przez nią zajęć szkolnych. W toku postępowania ustalono, że A. kończy lekcje w godz. 11:30 lub 12:30, tymczasem M. G. (1), która pracuje w M., wraca do W. nie wcześniej niż o 16:00, a następnie udaje się do drugiego miejsca pracy, tj. do Miejskiego Ośrodka (...), na rzecz którego pracuje 3 godziny dziennie. Matka małoletniej przyznała, że częściowo wykonuje pracę zdalnie, niemniej codziennie stawia się w pracy również fizycznie, przez co do domu wraca około 17:00. Oczywiście jest, że przedstawicielka ustawowa małoletniej musi zapewnić dziecku codzienną właściwą opiekę. Z uwagi na odległość jaka dzieli miejsce zamieszkania pozwanego od W. i fakt wykonywania przez niego pracy, nie może ona liczyć na pomoc ojca dziecka w tym zakresie. Stan zdrowia i wiek matki M. G. (1) również wyklucza możliwość skorzystania z jej pomocy w tym zakresie. Nadto należy pamiętać, że obowiązek alimentacyjny pozwanego względem jego córki wyprzedza obowiązek alimentacyjny babci małoletniej powódki. W tych okolicznościach Sąd uznał za usprawiedliwione ponoszenie wydatków na opłacenie pobytu dziecka w klubie (...) szkole”. Godzi się przy tym zauważyć, że wydatek z tego tytułu ponoszony jest zarówno w trakcie roku szkolnego jak i w okresie ferii zimowych i wakacji letnich, co wynika z faktu, że matka małoletniej musi pracować zarobkowo. Z tych samych względów Sąd uwzględnił w kosztach utrzymania dziecka kwotę 400 zł miesięcznie na organizację opieki dla A. rano przed rozpoczęciem zajęć szkolnych. Oczywiście jest bowiem, że rozpoczynając pracę o godz. 7:00, matka małoletniej musi wyjechać z W. o 6:00. Konieczne jest zatem zapewnienie dziecku opieki przez okres 2 godzin od wyjazdu M. G. (1) do pracy do rozpoczęcia lekcji, a w okresie wolnym od nauki szkolnej tj. w trakcie ferii zimowych i wakacji letnich, do otwarcia klubu (...) szkole”, czyli w obu przypadkach do godz. 08:00. Co więcej

w okresie wakacji i ferii zimowych opieka taka musi być zapewniona dla małoletniej dodatkowo na czas pomiędzy zamknięciem klubu (...) szkole” tj. godz. 16:00 a powrotem M. G. (1) z obu miejsc pracy. W kwocie tej Sąd ujął nadto koszt organizacji wypoczynku wakacyjnego dla małoletniej, w formie np. półkolonii. Ustalając wysokość pozostałych wydatków na potrzeby małoletniej Sąd opierał się o twierdzenia zawarte w pozwie i kolejnych pismach procesowych strony powodowej, dokumenty zgromadzone w toku postępowania, zeznania M. G. (1), a nadto o wiedzę na temat przeciętnej wysokości kosztów utrzymania dzieci w wieku małoletniej A., posiadaną w związku z prowadzeniem wielu innych postępowań alimentacyjnych, a także powszechnie dostępną wiedzę na temat aktualnych cen popularnych towarów i usług. W szczególności Sąd miał na uwadze, że małoletnia A. ma obecnie 7 lat i nadal rośnie i rozwija się fizycznie, w związku z czym konieczna jest sezonowa wymiana jej garderoby, a w wydatkach na zakup środków higieny i czystości należy uwzględnić udział w kosztach zakupu środków chemii gospodarczej tj. środków czyszczących, piorących itp. Dalej w toku postępowania ustalono, że A. leczy się stomatologicznie, uczęszcza do psychologa i na lekcje pływania, a nadto matka małoletniej zapewnia jej atrakcje w postaci wyjść do kina i zakupuje dla niej zabawki. Za oczywiste Sąd uznał, że małoletnią obciąża udział w kosztach paliwa na dojazdy do lekarzy, na zajęcia dodatkowe, czy do domu, przy czym nie w kwocie wyższej niż 100 zł miesięcznie.

Natomiast ustalając udział A. w kosztach utrzymania mieszkania Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia udziału w racie kredytu zaciągniętego przez M. G. (1) na zakup lokalu mieszkalnego. Co prawda matka małoletniej podniosła, że wydatek ten zastępuje wydatek na czynsz najmu jaki musiałaby ponosić celem zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych córki, gdyby nie zdecydowała się na zakup własnego mieszkania. W ocenie Sądu nie byłoby jednak zasadne przerzucanie na pozwanego kosztów spłaty kredytu na zakup lokalu wchodzącego w skład majątku osobistego przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki. Tym bardziej, że nawet gdyby małoletnia nie zamieszkiwała z nią, M. G. (1) i tak musiałaby ponosić wydatek celem zaspokojenia własnych potrzeb mieszkaniowych, czy to z tytułu najmu mieszkania czy spłaty raty kredytu hipotecznego.

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, w zakresie w jakim dochody z majątku dziecka nie wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Obowiązek ten obciąża rodziców małoletnich w stopniu uzależnionym od usprawiedliwionych potrzeb dziecka oraz od możliwości zarobkowych i majątkowych rodziców (art. 135 § 1 k.r.o. oraz art. 129 § 2 k.r.o.).

Jest bezsporne, że małoletnia A. z uwagi na wiek, nie jest w stanie samodzielnie zaspokoić własnych potrzeb.

Matka małoletniej powódki częściowo realizuje swój obowiązek alimentacyjny wobec dziecka poprzez osobiste staranie o jej utrzymanie i wychowanie. Mając jednak na uwadze wiek małoletniej, fakt że uczęszcza do szkoły, M. G. (1) winna również pieniężnie partycypować w kosztach utrzymania córki. W toku postępowania ustalono, że przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki osiąga dochody z tytułu dwóch umów o pracę tj. umowy o pracę na pełen etat w firmie (...) S.A. w M. z wynagrodzeniem w wysokości średnio 10.1001 zł netto miesięcznie i z umowy o pracę na 3/8 etatu w Miejskim Ośrodku (...) w W. z wynagrodzeniem w wysokości 1.900 zł netto miesięcznie. Zatem łączny dochód M. G. (1) z tytułu wynagrodzenia za pracę wynosi średnio miesięcznie 12.000 zł netto. Z uzyskiwanych przez siebie środków winna ona zaś, zgodnie z zasadą równej stopy życiowej, pokrywać swoje usprawiedliwione potrzeby orazłożyć na utrzymanie dwójki małoletnich dzieci.

Jest oczywiste, że także pozwany, będąc świadomy ciążącego na nim obowiązku alimentacyjnego względem dzieci powinien w pełni wykorzystać swoje możliwości zarobkowe i majątkowe oraz w sposób odpowiedni gospodarować posiadanymi środkami. Nadto zaznaczyć należy, iż obowiązekłożenia na zaspokojenie potrzeb dzieci jest obowiązkiem szczególnym, którego realizacja powinna wyprzedzać wszelkie inne zobowiązania, czemu ustawodawca niejednokrotnie dał wyraz w przepisach. Zgodnie z przyjętą linią orzecniczą dzieci mają w każdej sytuacji prawo do równej stopy życiowej z rodzicami. Oznacza to, iż oboje rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne, w których sami żyją (por. uch. SN z 16.12.1987 - III CZP 81/86 - OSNC 1988, z. 4 poz. 42).

Pozwany zatrudniony jest (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P., a jego wynagrodzenie z tego tytułu wynosiło w okresie od sierpnia 2022r. do lipca 2023r. średnio 4.310 zł netto miesięcznie. Godzi się w tym miejscu zauważyć, że ustalając

dochody pozwanego z tytułu pracy Sąd nie uwzględniał potrąceń jakie z jego wynagrodzenia dokonywane są z uwagi na zajęcie komornicze albowiem fakt, że przeciwko pozwanemu prowadzona jest egzekucja komornicza jest wynikiem jego zawinień. Nadto w toku postępowania Sąd ustalił, że Ł. K. uzyskuje dodatkowy dochód ze sprzedaży miodu. Jak bowiem wskazano wcześniej, w tym zakresie zeznania pozwanego nie zasługiwały na miano wiarygodnych i stały w sprzeczności z pozostałym zgromadzonym w toku postępowania materiałem dowodowym w tym z zeznaniami świadka K. K. (1) oraz dokumentami zgromadzonymi w aktach sprawy Sądu Rejonowego w Wągrowcu sygn. III RC 30/18/3, w szczególności z zeznaniami złożonymi przez samego pozwanego w toku rozprawy przeprowadzonej w tamtej sprawie w dniu 20.03.2018r. Sąd miał przy tym na uwadze, że w toku rozprawy z dnia 06.10.2023r. K. K. (1) zeznała, że w 2020r. dochód pozwanego z pasiek wynosił 30.000 zł netto rocznie, jednak okoliczności tych w żaden sposób nie udowodniła. W ocenie Sądu kwota ta została przeszacowana. Z wiedzy i doświadczenia Sądu wynika bowiem, że produkcja miodu wiąże się z ponoszeniem kosztów w postaci m.in. zakupu cukru do dokarmiania pszczół, czy zakupu słoików do gotowego produktu itp. Nadto ilości wyprodukowanego miodu jest wprost proporcjonalna do ilości rodzin pszczelich w hodowali. Mając zatem na uwadze ilość rodzin pszczelich pozwanego, konieczność ponoszenia kosztów wytwórstwa miodu, a także uwzględniając aktualne średnie ceny po jakich 1 kg miodu dostępny jest na stronach internetowych sklepów oferujących miód prosto z pasieki Sąd uznał, że dochód Ł. K. z tytułu sprzedaży miodu wynosi co najmniej średnio 1.000 zł netto miesięcznie. W tych okolicznościach uznać należało, że możliwości zarobkowe pozwanego w rozumieniu art. 135 § 1 k.r.o. oscylują w granicach kwoty co najmniej 5.310 zł netto miesięcznie.

Z takich dochodów pozwany, według zasady równej stopy życiowej, winien pokrywać usprawiedliwione koszty własnego utrzymania, oraz przyczyniać się do zaspokojenia potrzeb małoletnich dzieci. W toku postępowania ustalono, że poza małoletnią powódką pozwany posiada na swoim małoletniego syna A., a pełne usprawiedliwione koszty utrzymania pozwanego wynoszą łącznie 3.010 zł miesięcznie, w tym alimenty na syna A. 800 zł i udział w kosztach utrzymania mieszkania 510 zł miesięcznie. Jak bowiem wskazano wcześniej Sąd nie dał wiary twierdzeniom pozwanego co do faktu samodzielnego zamieszkiwania oraz co do faktu uiszczania kwoty 1.500 zł miesięcznie tytułem czynszu najmu lokalu mieszkalnego. W kosztach utrzymania Ł. K. Sąd uwzględnił także kwotę 400 zł miesięcznie tytułem kosztów dojazdu do pracy oraz opłacenia składki OC za samochód. Sąd ustalił bowiem, że celem dojazdu do pracy ojciec małoletniej powódki przebywa średnio miesięcznie 790 km (18km x 2 x średnio 22 dni pracujące w miesiącu). Uwzględniając częstotliwość kontaktów pozwanego z małoletnią A. oraz A. oraz średnią cenę na poziomie kwoty 6,50 zł / 1l, Sąd uznał, że kwota winna wystarczyć zarówno na pokrycie miesięcznych usprawiedliwionych wydatków na zakup paliwa jak i na opłacenie składki OC w kwocie 400 zł rocznie. W pozostałym zakresie koszty utrzymania Ł. K. Sąd ustalił w oparciu o twierdzenia zawarte w pismach procesowych składanych przez niego w toku tego postępowania, zweryfikowane w oparciu o przedłożone dokumenty, a także w oparciu o wiedzę w zakresie przeciętnej wysokości kosztów utrzymania mężczyzn w wieku pozwanego, posiadanej w związku z prowadzeniem wielu innych postępowań alimentacyjnych.

Mając powyższe na uwadze, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz małoletniej powódki alimenty w kwotach po 1.080 zł miesięcznie za okres od 30.11.2022r. do 31.08.2023r. i w kwocie po 1.310 zł miesięcznie począwszy od 01.09.2023r., stanowiących odpowiednio 40% całkowitych usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniej A.. Obciążając pozwanego kosztami utrzymania małoletniej powódki w mniejszym zakresie niż M. G. (1), pomimo że w przeciwieństwie do matki małoletniej, nie sprawuje on bezpośredniej pieczy nad córką, Sąd miał na uwadze różnice pomiędzy stopą życiową pozwanego i matki małoletniej powódki fakt, Ł. K. posiada mniejsze możliwości zarobkowe niż M. G. (1) i to nawet po uwzględnieniu dochodów ze sprzedaży miodu, a także, że poza małoletnią powódką pozwany obciążony jest obowiązkiem alimentacyjnym na syna A. K. oraz ponosi własne koszty utrzymania.

W ocenie Sądu alimenty w ustalonej powyżej kwocie nie tylko odpowiadają zasadzie równej stopy życiowej rodziców i dzieci, ale też pozostają w zakresie możliwości zarobkowych pozwanego. Nawet bowiem po uiszczeniu każdego miesiąca na rzecz małoletniej A. zasądzonych alimentów, kwota pozostała do dyspozycji Ł. K., będzie wystarczająca dla pokrycia zgodnie z zasadą równej stopy życiowej jego usprawiedliwionych kosztów utrzymania oraz partycypowanie w kosztach utrzymania małoletniego A. K..

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w pkt 1 sentencji wyroku, w pozostałym zakresie oddalając powództwo o podwyższenie alimentów (pkt 2) oraz oddalając w całości powództwo Ł. K. o obniżenie alimentów (pkt 3).

O kosztach postępowania w zakresie powództwa o podwyższenie alimentów Sąd orzekł na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. i art. 102 k.p.c. oraz art. 113 ust. 4 uksc i odstąpił od obciążenia pozwanego oraz małoletniej powódki kosztami procesu. Mając bowiem na uwadze obowiązek alimentacyjny, jakim w wyniku tego postępowania obciążony został pozwany Ł. K. oraz jaki ciąży na nim wobec małoletniego syna A. K., a także konieczność zaspokojenia przez pozwanego usprawiedliwionych kosztów swojego utrzymania, a także fakt, że powódka jest osobą małoletnią i nie dysponuje dochodami, z których mogłaby pokryć koszty procesu, Sąd odstąpił od obciążania tymi kosztami którejkolwiek ze stron. Nadto uwzględniając charakter roszczenia alimentacyjnego i sytuację małoletniej powódki, na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz.U. z 2022 r. poz. 1125 z póź. zm.), Sąd odstąpił od obciążenia jej pozostałymi kosztami sądowymi w części, w jakiej powództwo zostało oddalone, gdyż w przeciwnym wypadku zostałyby one ściągnięte z zasądzanego roszczenia.

O kosztach postępowania w zakresie powództwa w obniżenie alimentów Sąd orzekł na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. obciążając powoda Ł. K. w zakresie przez niego poniesionym.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. wyrokowi w pkt 1, zasądzającym alimenty, nadano z urzędu rygor natychmiastowej wykonalności.

sędzia Rafał Agaciński